У име Оца и Сина и Светога Духа!

Благодат Светога Духа нас сабра на овом месту, драга браћо и сестре, на овај дан да прославимо данашњег светитеља коме је посвећена ова скромна црква, коме је посвећена ова мала катакомба, овде у Врњачкој Бањи, Светога апостола Тому.

Свети апостоли Божији су били најблискији и најприснији ученици Господа Исуса Христа. За време свога земаљског живота и време када је Господ благи проповедао Свето Јеванђеље и Своју свету науку, Он је изабрао Себи дванаест најближих ученика, апостола, од простих рибара, од простих сиромашних људи и поучавао их је и спремао их је да проповедају Свето Јеванђеље, а касније их је упутио и благословио да иду по свој земљи и да проповедају Свето Јеванђеље и лепо се каже у оном прокимену апостолском: ”По свој земљи отиде проповед њихова и до краја васељене речи њихове.” Свети апостоли, свети апостоли и међу њима Свети апостол Тома, кога данас славимо. Свети апостоли су се трудили са благословом Божијим, били поучени од Господа Исуса Христа, умудрени и просвећени. Просвећени и освећени, умудрени Духом Светим утврдили су Цркву Божију на земљи, утврдили су Цркву Божију, цркву Првославну, Једну Свету Саборну и како се још и назива Апостолском. Наиме, Свети апостоли су све предали Цркви Господњој, предали су јој сву истину коју им је открио Дух Божији. Предали су Светој Божијој Цркви Свете Тајне да се освећује верни народ, да се освећују верни. Предали су и Светој Цркви и устројили су у Светој Цркви и предали нам апостолско, пастирско служење, што је наслеђе, то јест прејемство служења Светих апостола. Да, да, све у служби Богу, све у служби Богу и ближњима са благословом Божијим, све у љубави према Богу и према ближњима, све у миру, све са благословом Божијим, у Цркви Божијој, као небоземној заједници ангела и људи и сви заједно славимо Свеблагог Господа, славимо и радујемо се. Славимо и радујемо се и ми на данашњи дан. Радовали су се и сви Свети апостоли, радовали су се и сви хришћани кроз историју Цркве Божије, православни хришћани. Јесу били гоњени Свети апостоли, гоњени је прво био и Учитељ њихов. Још као мало детенце, Господ је претрпео гоњење и Сам је рекао да: *"лисице имају јаме, а птице небеске гнезда, а Син Човечији нема где главу заклонити"*. Како је све то само изгледало овако и страшно гледано љуским очима. Сам Господ кад је послао Свете апостоле и рекао: *"Идите и научите све народе крстећи их у име Оца и Сина и Светога Духа, учећи их да све држе што сам вам заповедио; и ево, Ја сам са вама у све дане до свршетка века"*. Знали су Свети апостоли, и Господ је рекао да их шаље као овце, као јагањце међу вукове на једну тешку мисију људским умом недокучиву, необјашњиву. Благи Господ шаље своје Свете ученике, међу њима и Светог апостола Тому. И обишли су они сав тадашњи свет, познати свет, целу Римску Царевину и проповедали јеванђелску науку, баш онако као што је и Господ кад је почео. Прво је Господ рекао и објавио: *"Покајте се и верујте у Јеванђеље јер се приближи Царство Небеско."* Покајте се, промените се, преумите се. Припремите се да примите Моју свету науку, да примите и да се припремите за Царство Небеско, за Живот Вечни. То су Свети апостоли примили, примили су и просвећени, научени од Господа и просвећени и умудрени Духом Светим кренули су као овце, као јагњци међу вукове кроз сав тај незнабожачки свет. Кренули су и проповедали су Свето Јеванђеље. Они су као људи, без обзира што су провели три године са Господом Исусом Христом, што су се свакодневно поучавали, поучавао их је директно њих као Своје најближе, најблискије сараднике, апостоле, посланике, а поучавао их је причама које је говорио. Ипак, док су још били уз Господа, било је посртања, да им покаже Господ да су и они

људи, да и они могу посрнути, да и они могу посумњати. Тако је Свети апостол Петар пред само страдање Господа Исуса Христа, кад су га тамо питали када је био заједно са Господом Христом и са осталим апостолима, познали су га по говору и питали: *"Ниси ли ти са њима, ниси ли ти Галилејац?"* Он каже: *"Не знам"*, рече, *"не познајем тог човека."* Одрекао се, три пута се одрекао Господа Исуса Христа. Један од најближих ученика Свети апостол Петар. Посртали су и остали и сумњали. Свети Андреј, Свети Филип и Андреј, првозвани апостол Андреј посумњао је да је Господ заједно са Филипом, посумњао је да Господ може са мало хлебова нахранити те људе којих је било на броју негде око пет хиљада, осим жена и деце, каже се тамо. И остали су тако. Тако и Свети апостол Тома посумњао у Васкрсење Господа Исуса Христа, када су му рекли он је при првом јављању апостолима, Светим апостолима који су се били окупили на једном месту јавио се Господ Исус Христос и рекао: *"Мир вам, мир Свој дајем вам."* А свети апостол Тома неким случајем није се ту задесио а његови другови, Свети апостоли су говорили: *"Видесмо Господа"* а он тада у срцу своме посумња и рече: *"Док не видим на рукама Његовим ране од клинова и док не метнем прст свој у ране од клинова и док не метнем руку своју у ребра Његова, нећу веровати, не могу веровати!"* Тако је изговорио Свети апостол Тома. Посумњао је. Но, када се Господ после осам дана поново јавио, Господ их је ипак и тада благословио: *"Мир вам!"*, и онда је рекао Светом апостолу Томи: *"Пружи прст свој и дај руку твоју и метни у ребра Моја и не буди неверан него веран!"* Свети апостол Тома у духу се узбудио и тада је осетио и препознао Господа Исуса Христа васкрслога и рекао: *"Господ мој и Бог мој!"* Сви ми и у овој овде катакомби, у овој цркви, у овој хришћанској заједници, и ми сви тако се радујемо и говоримо за Господа Исуса Христа: *"Господ мој и Бог мој!"* Исповедамо свето Име Његово, нити се људи стидимо, нити од људи имамо страха да исповедамо име Господа Исуса Христа. То је име једино под сунцем којим се можемо спасити, име које има силу божанску и божанску моћ, име Господа Исуса Христа. Тако су и свети апостоли по свој васељени проповедали свети јеванђелску науку. Ми се овако налазимо, ми у овом тренутку и у овом времену налазимо се на приватним имањима, негде је ту скромнија црквица, негде је ту права лавра и велике цркве изграђене све са благословом Божјим, све уз помоћ Божју јесмо прогнани али нисмо од Бога остављени, јесмо прогнани од људи али нас није Бог оставио и благослов Божји почива на свима нама и на овим црквама и катакомбама у којима ми служимо и славимо Господа Исуса Христа и славимо све свете у тој небоземној заједници, Цркви Божјој, Цркви Христовој. Ово је овде на земљи црква војинствујућа а на небу торжествујућа, победничка, тако да ми заједно са свима светима у Цркви Божјој борећи се за истину Божју, борећи се за ону истину коју су апостоли сву предали и похранили у Цркви Божјој, борећи се за Свето Предање, да сачувамо све оно што нам је предато и да то све испунимо иако смо гоњени. Свети апостол Павле каже у својој посланици: *"Кад нас куну, ми благосиљамо; кад нас гоне, ми трпимо; кад хуле на нас ми се молимо"* и каже свети апостол Павле за себе и свете апостоле: *"Ми смо апостоли као последњи постављени, ми смо као сметлиште света по коме сви газе до сада."* Кад тако каже свети апостол Павле! Прва и основна особина, свети апостоли су умудрени Духом Светим и благословом Божјим стекли све небеске врлине. Прво су стекли чистоту срца јер су *блажени чисти срцем јер ће Бога видети* и са Богом бити и обитавати. Тако су свети апостоли у великој борби против сатане и свих сатанских замки, против свакога греха и против сваке нечистоће учили се и научили се од Господа Христа јеванђељској науци, очистили срца своја, примили Духа Светога у себе и кренули са силом Божјом да проповедају реч Божју.

Како је то само невероватно да дванаест људи по целој тада познатој земљи, међу свим људима света проповедали су Свето Јеванђеље, проповедали су и чинили су чуда као и њихов Божански Учитељ, као Син Божји Господ Исус Христос. Стекавши све ове врлине, чистоту ангелску и смирење кога не може људски разум докучити, смирење и мир Божји стекли су који превазилази сваки људски ум и сваки разум. Не можемо ми пуно тога схватити, ми само, ако хоћемо да разумемо Свето Јеванђеље, ми морамо испуњавати оно што у њему пише, ми морамо испуњавати свете јеванђелске и свете Божије заповести. *Бог се скрива у заповестима Својим*. Ко хоће да Га нађе нека очисти срце своје и видеће Га и наћи ће Га. Значи, Бог се скрива у заповестима Својим, то никада да не заборавимо. Нису то заборављали ни свети апостоли. Зато су се много трудили. Једна од њихових особина, поред чистоте и смирења, била је трудољубље. Много су се трудили свети апостоли, много зноја пролили и много су страдали и гоњени били и готово су сви својом смрћу, својом крвљу запечатили ово проповедање, ову божанску мисију, своју проповед Светог Јеванђеља. Тако је било са њима, тако свети апостоли имају све ове врлине и онда су се уподобили сину Божјем, Учитељу Божанском Господу Исусу Христу и личили су на Њега и угледали су се на Њега. Што каже свети апостол Павле: *"Угледајте се на мене"*, народу Божјем, *"као ја на Господа Христа."* И говорио је још: *"Не живим ја него живи у мени Господ Христос."* Свети апостол Павле каже да су све трице и кучине ово што је на свету Божјем овде земаљском и све би он дао, као трице и кучине одбацио, само да Христа задобије. Зато и ми да се угледамо на свете апостоле, да се боримо и ми у овој овде цркви војинствујућој, на овом бојишту да се не уплашимо, да се не постидимо Господа Исуса Христа него да се храбро угледамо на свете апостоле да и ми учинимо труд велики, да будемо трудољубиви као што су они били, да будемо смирени као што су они били, да будемо чиста срца као што су они били, да се угледамо на молитвеност њихову, да се молимо као што су се они молили непрекидно по заповести Божјој и онда су се непрекидно и радовали и славили Бога. Тако је то, морамо много да се трудимо. Они су се угледали на Господа свога и Њему су се уподобили. Ми да се уподобимо светим апостолима и тако уједно да се уподобимо и Сину Божјем Господу Исусу Христу, да стекнемо и ми све небеске врлине и чистоту и смирење и молитвеност и милостивост, да опраштамо да би Бог нам опростио, да опраштамо ближњима, тако је заповеђено; онда да имамо трудољубље, још имамо оно што су имали свети велики апостоли и сви хришћани кроз историју света, да имамо ту такву богопреданост. Богопреданост светој вољи Божијој. Господ је рекао за своје заповести, за свету вољу Божију јер је *јарам мој благ*. Блага је света воља Божија и за свете заповести рекао је Господ *бреме моје није тешко*. Да, ако се будемо потрудили, Бог прегаоцима даје махове, надамо се да ће и нама у рашко-призренској епархији у егзилу и свим благочестивим православним хришћанима у земљи Србији и широм васељена, широм света Господ даровати ако се буду трудили да остану у истини и светом Предању, да им да махове као прегаоцима и испунитељима, извршитељима заповести Божијих да нам Бог да снаге и да будемо умудрени и благословени као свети апостоли, просвећени, испуњени Духом Светим и тада ћемо и ми моћи да проповедамо реч Божију према моћима својим. Сви да будемо мали апостоли у Цркви Божијој, да проповедамо реч Божију, не плашећи се људи не стидећи се имена Господа Исуса Христа. Тако да Бог благослови и ову заједницу и све вас, ову малу заједницу, ову малу катакомбу која личи на прву хришћанску комуну. Све ове наше цркве и сви ови наши манастири катакомбни, ми се трудимо да личе на прве заједнице светих хришћана у тим хришћанским комунама. Каже се тамо, многи се чуде од чега ми живимо.

Каже се у Делима апостолским да су први хришћани продавали куће и имања и доносили новац и стављали пред ноге апостолима а ови су раздавали потребитима. И каже се тамо а *у народу беше једно срце и једна душа*.

Тако да Бог благослови да и ми сачувавши јединство вере и заједницу Духа Светога, да и у нас у свим овим катакомбама и свим православним црквама и широм васељене међу свим православним хришћанима, да буде једно срце и једна душа, да једним устима и једним срцем славимо Господа Исуса Христа као Сина Божијега са Беспочетним Оцем Његовим са Пресветим Благим Животворним Духом Његовим кроза све векове и сву вечност. Амин.

Бог вас благословио и свако добро даровао. Срећна слава оцу Роману и његовој братији. Срећан празник, срећна слава свима вама.